

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4470/2021

02.09.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Слађане Накић Момировић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Гордана Јовановић адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Душан Драгићевић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1216/21 од 02.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1216/21 од 02.06.2021. године – одлуке о трошковима поступка.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1216/21 од 02.06.2021. године – одлуке о трошковима поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору П 44/19 од 29.03.2021. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиље АА делимично је усвојен. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиљи износ од 2.621.470,00 динара са законском затезном каматом од 15.10.2012. године до исплате, у року од 15 дана под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, одбијен је део тужбеног захтева за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 2.621.470,00 динара почев од 04.10.2012. године до 15.10.2012. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је вишак тужбеног захтева тужиље од досуђених 2.621.470,00 динара па до тражених 7.305.600,00 динара са законском затезном каматом од 04.10.2012. године до исплате. Ставом петим изреке, тужбени захтев тужиоца ББ из ... је делимично усвојен. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиоцу износ од 1.411.579,10 динара са законском затезном каматом од 15.10.2012. године до исплате, у року од 15 дана под претњом извршења. Ставом седмим изреке, одбијен је део тужбеног захтева за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 1.411.579,10 динара од 04.10.2012. године до 15.10.2012. године. Ставом осмим изреке, одбијен је вишак тужбеног захтева од досуђених 1.411.579,10 динара до тражених 3.934.066,00 динара са законском затезном каматом од 04.10.2012. године до исплате. Ставом деветим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцима износ од

640.4029,42 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, у року од 15 дана под претњом принудног извршења. Ставом десетим изреке, одбијен је захтев тужилаца за законску затезну камату на трошкове поступка од пресуђења до извршности.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1216/21 од 02.06.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужилаца је делимично усвојена и делимично одбијена, а жалба тужене одбијена и пресуда Вишег суда у Сомбору П 44/19 од 29.03.2021. године у делу одлуке о трошковима поступка преиначена, тако што је обавеза тужене на накнаду трошкова поступка тужиоцима са досуђеног износа повећана на износ од 1.020.517,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је пресуда у преосталом побијаном, усвајајућем и одбијајућем делу, потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену – одлуке о трошковима поступка, тужена је на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. ЗПП у вези са чланом 420. став 6. истог Закона, благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног касационог суда, у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене на основу члана 404. став 1. ЗПП, тим пре што се истом указује на погрешну примену процесних одредби садржаних у члановима 153. и 154. ЗПП.

Из тог разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Следствено изложеном, ревизија тужене није дозвољена јер се истом другостепена пресуда побија само у погледу одлуке о трошковима поступка. У поступку по ревизији против одлуке о парничним трошковима не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП којом је прописано да је ревизија увек дозвољена, ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Стога је, на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић